

מט:

פרוטוקול מס' 17
מישיבת ועדת הכלכלה
סיום ג' ל' בשנת תשט"ו - 22.2.55
בשעה 11.00

חברי הוועדה:

השתתפו:

- א. כהן - היו"ר
- ב. מבניאל
- י. טורי
- ח. וילבר
- ט. פרלמטין
- ע. לביא
- פ. חזני

מוזמנים:

- מר כהנא - מטעם מינהל המים
- מר קרויסמן - מטעם מינהל המים
- מ. ארנא - חבר הכנסת
- מר גוטבלט - מטעם משרד החקלאות
- מר שלגי - מטעם משרד המשפטים

חוק סדירת המים

סדר-היום:

היו"ר א. כהן:

אני פותח את הישיבה.
ברצוני להודיע על סכת שקבלנו מחבר
השלטון המקומי. הם הוזמנו להשטיע הערותיהם; אבל הודיעו שלא יוכלו
לבוא היום ולכן הציעו בכתב כמה הטבות:

"א) בענין מחיר המים וכמותם בגצוע סדירה.
סעיף 7 דן בטאלה זה וקובע סדוריה לאטיבת מחיר המים ליחידה בסדירה
ודן למי פיסקה 3 על הסכח בין הצדדים גאתהם לסעיף 8.
אנו בדעה שסעיף זה אינו צריך לחול
על הרשויות המקומיות."

ב) ישוב הסוכים:

סעיף 8 הודן בעניני סכסוכים בקטר למחיר
יחידת מים ועל הסככות, הנתונה למבאל בקטר לסכסוכים אלה.

היון השלטון המקומי כשלטון יכול ליצור
מינסטנציה של ערעורים על מחירי מים הנגבים על ידי הרשויות המקומיות
בתורף החוק וכסום כך איצנו חרמנים שיש לחייב את השלטון המקומי

בקביעת גוררות בדרך זו.

סר גוטגלט:

סעיף 9 עונה על הסגוף אלו בסלואן.

היו"ר א. כהן:

(ג) סכומי הרשויות המקומיות, סעיף 9 הדרן בשאלה זו קובע שהסעיפים 7 ו-8 הנזכרים לעיל אינם באים לגרוע מסכומן של הרשויות המקומיות בקשר להוצאת חוקי עזר לאספקת מים, מולט צריך להיות ברור בחוק, שאין הסעיפים 7 ו-8 חלים על הרשויות המקומיות, וזאת אנו רואים מפילו של עליון בשם זה.

סר גוטגלט:

אני חייב לציין כי סעיף 7 בכל זאת חל במידה מסוימת על הרשויות המקומיות. מילוי היינו מוסרים בטעיף 9 כי הסעיפים 7-8 אינם חלים על הרשויות המקומיות החוק היה מתורקן מתכנון.

היו"ר א. כהן:

אנו נענה להם כי אנו חושבים שסעיף 9 עונה על ההצגות שלהם.

אנו עוברים לסעיף 8 (ו) - (קורה את הסעיף).

ס. פרלשטיין:

אני מציע למחוק סעיף 8 (ו) - אני מבין גוררות בעלת סכומי הכרעה סופית כאשר אני צודק מוסרים ענין לגוררות מתוך רצון, אבל כמון כופים על מינו את גוררות המנהל, זאת אומרת - אין למדח דעות לגזור את הגורר.

י. אורי:

אני מבין חלק אחד של סעיף זה - "החלטה גוררן זה היא סופית", אבל אינני מבין את החלק השני "רואים אותו כהסכם בין הצדדים", כי אם החלטה היא סופית, היא הכרעה ולא הסכם.

ב. מבניאל:

אני חושב לידיע המשפט ערעור לסעיף זה ותבעתי להקים ועדת ערעוריה בראשותו של שופט, כי אני מתנגד לכך שהסכריע בענין כמות המים ופחיר המים יהיה המנהל, ולפי סעיף זה אין אחר אלא המנהל.

ס. וילנר:

בישיבה הקודמת בקשר לשינוי סעיף זה, אינני מתנגד לכך שדעתו של המנהל תקבע, אבל דעה זו אינה יכולה להיות סופית. הצעתי, ואני חוזר על הצעתי זו, "האיה מפורטת של ערעור בפני בית משפט והחלטה הסופית תהיה בידי בית המשפט".

סר גוטגלט:

אני רואה להסביר מדוע התכנסו סעיף זה. יכולנו לוותר: אין צורך בטעיף זה, בשמיר זאת לבית המשפט. אבל חשבנו שיש צורך - ומפילו הכרח - בפרוצדורה פנימה של ישוב סכסוכים, כי אם החוק כופה הסדר הוא גם יכול לגרום לחלוקי דעות בין הצדדים וזה מחייב לפתור את הסכסוכים הגלה במחירות המהירה, כי צריך לדאוג לכך שאספקת המים לא תפגע; בעיקר כשהסדר באספקת מים לצרכים חקלאיים, כי סעיף זה אינו חל על אספקת מים בעיר. אם בשמיר זאת לבית משפט זה יכול לגרום לתקלות חמורות כי אפשר לסחוב משפט כזה במשך שבוע.

למנהל אין סכומי דמינו מסד, הוא רק קובע את פחיר המים בהתאם לשכר שיטת המדידה, זאת אומרת שבמקרה פחיר מים לפי שיטה אחרת יהיה פחיר מים לפי שיטת מדידה. לכן לא הייתי מציע להוסיף ערעור לבית המשפט כי זה יחטיא את המטרה.

לביא:

בעניני הקלמות אין דבר רע יותר מאשר יישוב סכסוכים בדרך של משפט, כי המשפט יכול להמטין זמן רב והינתים לא יהיו מים במה להשקות את האדמה, כאשר ישנו חלוקי דעות בין מנהל המים ובין הקלמי, צריך שיהיה שיטתו שיכריע, והייתי מציע שבענין זה תנתן אפשרות להתערבות והכרעה לפורענה המיזורית.

ס. פרלשטיין:

באשר במפורט של המנהל סכריע, הוא יכול להעביר את ההכרעה לאינטסטנטיא צותו במרכה

ובכל זאת ההחלטה סופית. סר בוסגלט טוען שמסירת ההכרעה לבית משפט
תגרום לסכנת. בעיה זו יכולה להתר על ידי כך שבמסר, שהכרעה המנהל
עומדת בעינה עד אשר בית המשפט אינו מכריע. אבל גטור מציע דמיון לא
יתכן שהכרעה המנהל תהיה סופית. לכן מבי מציע לפחוק סעיף (ו) ובמקום
לכתוב, שההכרעה הסופית תהיה בידי שופט, ובכדי למנוע סכנת, עד אשר יכריע
השופט החלטה המנהל תעמוד בתקפה.

היו"ר ג. כהן: סקדמת דבא סטומקיה המים לצרכניה על ידי חברות,

ותמיד היו מרצות בעניני מים ולא היו חוקים
בענין זה. המצב בשטח זה בארץ היה טוב יותר מאשר במרצות האחרות. אבל מבי
מסער לי שהיתה ברירה, ואם אדם לא רצה לקבל מים מצל חגרה שחם, הלך
לחברה שניה או קדח לעצמו באר. אם לא היתה לי, למשל, ברירה קבלתי מה
סקורות החלטה. לא הייתי מרצה מהחלטה סקורות, הלכתי לטוענת סקורות
המורכבת מנציגי המתיישבים. עכשו מבינו במים לחדש דבר פרט לענין טכני,
שבמקום לספק מים לפי רנטל יספקו את המים לפי ק"ג. זהו תפקיד החוק.
החוק מבינו בא למעשה לשנות שום דבר מהמכני ביחסים שבין בוחני המים
ומקבלי המים פרט לזה שאופרים: אל תסכור מים לפי כך בלב לפי חגיית.

מבי מבין שבהזדמנות זו שמחליטים את שיטות
מידת המים יכולים להתגלע חלוקי דעות. אפשר למנות ברור, ואם גם לאחר
זאת לא הגיעו לידי הסכמה, אפשר לפנות למנהל ולדרוש הכרעה מנהל המים מבינו
סמך ברור, הוא יודע את עניני המים על כל פרטיהם. יש להבין שזוהי, או המיט
שהוא ימנה אותו בתור ברור, יפעל בענין ביתר ידיעה ומסכות. לי ברחה
סדר זה כסדר נכון, כי אם יהיה כל סדר אחד עלולים להתמכר חלמי סקרים
של חלוקי דעות ללא יכולת לפתור אותם. כמה שופטים אפשר לגייס לענין זה?

סר מורי שאל מדוע רוצים זאת במסכת גיין
הצדדים. אם הבינותי נכון את היועץ המשפטי, הכוונה היא לומר שענין זה הוא
סופי כל עוד שני הצדדים רוצים אותו כסופי, כי אם לא אחד מבינו רוצה אותו
כסופי, לא יטכיה ושוב ידרוש ברור וערעור.

סר כהנא: חלק גדול מהמרגומבים שלי במסדר על ידי היו"ר,

ולא מחזור עליהם. מבי מתכוון לכן שהדבר
הוא טכני בלבד. סקורות מוכרת מים רק לפי מדידה, ואלה הם 40 מחוז של המים
בארץ. בכל המיזורים האחרים יש עשרות מגדלות מים ומזכרות את המים על
פי מדידה או על פי התקבון שקבעו לעצמן. זאת אומרת, מרגיה הארץ לא תודקק
מבחינה זו לטוב הכרעה חיצונית. יש רק סקרים מעים אגונה יהיה מורה בהכרעה
כזאת, ואז במסרים הנובעים לדבריה לנומים במתם רק סיקול טכני ולא
משפטי יכול להכריע. ומדוע מעניקים מסכות זו למנהל? - כי הוא הוא מיט
טכני או הסכמה על המגבון הטכני.

רבותי, אין מה קביעת מחיריה, בלב קביעת
מפתח לקובברסיה. ומפני כן תוספת של מגבון לערעוריה מינה מולטת את
הדבר. השקפתנו היסודית היא שאין למנוע מהמזרח זכות למנות לבית משפט,
ואמנם בחוק הכללי יש בית משפט לעניני מים.

הדבר היחידי שאפשר לעשותו הוא - מתן ערעור
על החלטה המנהל בפני השר.

ש. לגיא: כאן ישנם שני דברים: מחירי מים וקטניות מים.
מה שנוגע לכמות המים, ההחלטה צריכה להנתן
במקום את על ידי ברור או על ידי ועדה, אין זה שונה לגבי, ומה שנוגע
למחירי המים, ההכרעה צריכה להיות בידי שופט.

סר כהנא: במקרה זה הכמות והמחיריה הם דבר אחד, כי זה
ענין של קובברסיה בלבד.

ס. פרלמנט:

מינוני רוצה להכנס לויכוח. כמה דברים אינם
ברורים לי. אבל אם במקום סעיף זה יימסר כי
על החלטת המנהל יש אפשרות של ערעור בפני השר, מני סוכן לקבל זאת.

היו"ר א. כהן:

ישנן שתי הצעות: הצעת סר לבית - לחלק את
הסעיפים לשניים ולקבוע שתי פרוצדורות - אחת
לסחיר המים ואחת לכמות המים. הצעה שניה של חבר הכנסת פרלמנטין - שהיא
טרזיקט לכת - להסחיר את הסעיף כפי שהוא בתיקון אחד, שבגובה אפשרות של
ערעור על החלטת המנהל בפני השר.

ה צ ב ע ה

בתקבלה הצעת סר פרלמנטין

הסתייגות לחברי הכנסת אגניאל ווילנר

היו"ר א. כהן:

בסעיף 9 דבר הישיבה הקודמת והוא בתקבל.
אנו עוברים לסעיף 10. (קורא את הסעיף.)

סעיף 10 - בתקבל

סעיף 11 (קורא את הסעיף).

סר גוטבלט:

במקום הסלים "מורד מים" אנו מציעים לכתוב
"סר מים".

הצעת סר גוטבלט - בתקבלה

סעיף 11 - בתקבל

סעיף 12 (קורא את הסעיף).

היו"ר א. כהן:

סעיף 12 - בתקבל

סעיף 13 (קורא את הסעיף)

סעיף זה חל גם על הרשויות המקומיות. לכן
מני חוטב מצריך להוסיף את הסלים "בהתייעצות עם הרשויות".

בתקבלה הצעה להוסיף את הסלים "בהתייעצות עם הרשויות".

סר שלגי: בסעיף 9 במקום הסלים "לקבוע בחוקי עזר",
אנו מציעים לכתוב "על פי כל דין".

הצעת סר שלגי - בתקבלה

סר שלגי:

בסעיף 13(1) המטלה מציעה לכתוב "החובות
והזכויות ההדדיות שבין המפיק והמנוכחים".
נקודה זו נוגעת בעיקר לעמים שותפים. לפי חוק המים שותפים ישנו מקיד
הקבוע בכל הסכומים הנוגעים לענייני שותפים. אנו חושבים שענייני הקטורים
בהתקנת מודדי מים יקבעו בדרכים שיקבעו לפי החוק הזה ולא לפי החוק ההוא.

הצעת סר שלגי - בתקבלה

סעיפים 13(1) 13(2) 13(3) 13(4) בתקבלו

בסעיף 13 בנו מציעים להוסיף פסקה 5): "אגרות
בעד בקשות לפי סעיף 8.

סר שלגי:

הוחלי להוסיף פסקה 5 לסעיף 13

חבר הכנסת ריפתין העביר את הצעותיו בכתב.
הוט מציע:
לסחוק סעיף 6 (ב).

הי"ר א. כהן:

ה צ ב ע ה

הצעת סר ריפתין - נדחתה

המליצות לחבר הכנסת ריפתין.

ב. בסעיף 7 להוסיף סעיף קטן (ג) - יקבע
בתקנות מניסוח של צריכת פלים מסוחרר המשלוח.

ה צ ב ע ה

הצעת סר ריפתין - נדחתה

המליצות לסר ריפתין

ג. להוסיף סעיף 14 - התקנות לגבי חוק זה מעורבו
מיסור ועדת הכלכלה.

ה צ ב ע ה

הצעת סר ריפתין - נדחתה

המליצות לסר ריפתין

ד. כן מציע סר ריפתין להוסיף סעיף 15 - ועדת
הכלכלה תקבע את הסמכות העליונה לקביעת מחירי המים.

מבי מסרף להצעה זו.

מ. וילנר:

מי מחרמי לסיקוח על מחירי המים.

מ. חזני:

על מחירי המים של סקורות יש פיקוח, ובסקורות
מחריה מסתדרים הדברים בין הצרכן והמסר,
ויש זכות ערעור לפני מנהל המים. סקורות לפני שהיא קובעת את מחיריה כל
שנה חייבת להגיש את יסודות המחירים לממשלה, ולפני שהיא מקבליה מיסורם
היא אינה יכולה לקבוע את המחיריה. מסכות זו אינה נובעת מחוק, אלא מהחלטת
הממשלה בזמן שהקיימה את מנהל המים.

סר כהנא:

מהו חלקה של סקורות במספקת המים?

הי"ר א. כהן:

קרוב ל-40 אחוז.

סר כהנא:

זאת נוסרת שעל 60 אחוז אין פיקוח.

הי"ר א. כהן:

על מחירי המים של העיריות יש פיקוח של סר הפנים.

סר שלגי:

י. מורי:

אני רוצה לציין שהתנגדותי להכנסת סעיף
מבטוח לסיים בחוק מינה לבטוח של ענין כי אם

לקבועו של ענין.

מ. חזני:

אני מתנגד להצעת סר דיפתין, אבל אני מציע
שועדת הכלכלה תמליץ, בשולי הדיון בחוק זה,
שהממשלה תסצה דרכים לקבוע פיקוח על סחירי המים מצד כל הגורמים המספקים
מים בארץ.

י. מורי:

אני מתנגד להצעת סר חזני, ואני מוכן לתמוך
בה כהסלפה, ולא בקשר עם חוק זה. אבל אני
מזכיר שיש סכנה גדולה שהממשלה תמליץ על
מכירת מים בירור ממשלה סרם

סר כהנא:

אני מציע להסליף על כך שהממשלה תרחיב את
הפיקוח על סחירי המים.

מ. חזני:

אני מוכן לקבל זאת.

חיו"ר א. כהן:

אני מציע שחליט להזמין את הסר כדי לברר את
בעיית סחירי המים בכללותה.

מ. חזני:

אני מוכן להסכים לכך שבקבע ישיבה מיוחדת
לעניני המים.

בשים לך לכך שלא הייתי בארץ בעת הדיון
בחוק הפיקוח על קידוחי מים ופדירת מים, אני מבקש לאפשר לי להביט הסתיגויות
לחוקים ילה.

חיו"ר א. כהן:

לגבי חוק פדירת מים יש לך אפשרות להביט
הסתיגויות. לחוק קידוחי המים - לא, כי החוק

כבר הונח על שולחן הכנסת.

אשר להצעות סר חזני - זכות ערעור לגוף שלישי
הרואה את עצמו נפגע, ופיצויים במקרה של בוז - היקפתי את היועצים המספטיים
לבררן.

סר כהנא:

אני ביררתי את הדבר עם סר בלאס שהוא המסכות
העליונה בעניניה מלה. הליקוי העיקרי הוא בזה,
שאיננו יכולים להביט לפני הכנסת את חוק המים הכללי. המציאות של המים
בארץ מכריחה אותנו להעביר במהירות האפשרית כמה חוקים שימנעו קטסטרופה
רבתי, יש כיום טפע של קידוחים שאיננו יכולים להשתלט עליהם מלה במידה
קטנה מסד, ועוקפים אותנו מכל הצדדים מלי לנוכל לעשות דבר. אינני יודע
באיזו דרך אפשר להבטיח בפני חששות אל בזקים.

כאשר הסנהל בותן רשיון הוא כסוף לבחינה
הידרולוגית מסויימת. וכאשר בותן הסנהל רשיון לאיזור מסויימ הוא צריך
לבחור את הסצה באיזור, הוא צריך לדעת את המסחים, ויש לפניו ספה סדויקת
של הקידוחים באותו איזור, ובהתאם לכך הוא בותן רשיון או מסרב לתתו.
נוסף על הבחינה ההידרולוגית הסביר כבר סר בלאס בישיבה הקודמת שאין סכנה
לקידוח מלה לאיזור. על כן בראה לנו שבחינה זו מבטיחה את כולם ומזיקה לכולם
במידה שווה. אם נפתח פתח לערעורים לגוף שלישי, יקרה דבר שאין להעלותו
על הדעת. כל אדם מטבעו לא ירצה שיקדחו במר בקרבתו, ואז לא נוכל לעבוד
בכלל.

נדמה לי שהפרוצדורה שבקבעה בחוק עם אפשרות
של ערעור, מבטיחה הכל, ואין מקום לערעור לגוף שלישי.

אשר להצעתו השנייה של סר אונג בענין פיצויים במקרה של נזק - הדי בזקיה במרוגן של מים מינם יכולים להיות, מפני שאין בעלות על מים, יש בעלות על מתקן שמפיק מים.

ס. אונג:

לי אוטגר שהיחס לאפשרות ערעור לפני שחושב עצמו בפגע על ידי החלפת המנהל, קיימת בחוק ועל כן אין צורך לדון בכך. אבל אני הצעתי דבר נוסף והוא - פרטום הרשיונות שהמנהל עומד להוציא, כדי שאם מישהו חושב שהוא יכול להיות נפגע על ידי קידוח באיזור מסויים יוכל לבקש מהמנהל שיודיע לו אם יתן רשיון, והמנהל חייב להודיע לו.

סר בוטגלס:

אין לי התנגדות לכך, אבל אין צורך להכניס זאת בחוק.

ס. חזני:

אני בני סתפק בדברי האטגר של סר אונג, שסר אונג נוטה להסכים להם, שכל מי שיבקש אינפורמציה יוכל לקבל אותה. אני מציע שיהיה טעיף בתקנות האטגר, שמנהל המים יהיה חייב לפרטם לוח רשיונות לקידוחים.

אשר לערעור של צד שלישי, עד כמה שאני מבין זה אינו מובטח על ידי סעיף 5 (א). סעיף זה מתייחס לסעיף 3, זאת אומרת שאם מנהל סירב לתת רשיון יש לאותו אדם אפשרות לערער על החלטתו. אבל מזה לא נסתמע שלגוף שלישי יש זכות ערעור, ואילו אני טבור שזכות ערעור כזאת צריכה להיות.

בערה שלישית גיחס לפיצויים. אם מנהל המים שהתייעץ עם מומחים, נתן רשיון לקידוח מבלי להודיע לבעל הרשיון קודם שאתרי שמיבת הנסיון, יבטלו את הרשיון, ונתנו אדם המקיע כסף הוא דטאי לקבל פיצויים.

סר בוטגלס:

מה שנוגע לזכות ערעור לצד שלישי, המים מינם רכוש. המתקנים הם רכוש. המתקנים נותנים אצרות להפיק מים. וכל דבר שבעשה לא בא מתוך כוונה להגביל בלא רק לסטור על כך שהמים יעמדו לרשות שימוש יעיל. אם בהפוך את השאלה לשאלת של ספירה על רכוש; בחטימה את סדרת החוק. חוק זה בא כדי להבטיח שפירה על אוצרות המים. ופה אינו קיים צד שלישי, פה קיים צד שלישי - מי שמבקש את הרשיון ומי שמסונה לסטור על אוצר המים, וזה תמונה על אוצר המים שייצג את כולם.

סר בוטגלס:

לדעתי, אטור לצד להכנס לבעיה זו, כי היא מסובכת מאוד, כי אם נאמת טישהו בה לבית משפט וטוען ששכנו פגע בזכותו בשימוש במים, זה טעון בירורים מסובכים. אם הסדור אינו על בסיס הידרולוגי, כי אם על פגיעה בזכות, הרי אם נרצה לקבוע זאת בחוק, זה דבר מסובך מאוד.

היו"ר א. כהן:

יש לי הצעה סדורית. אני מציע שחברי הכנסת חזני ואונג יטבו עם היועצים המשפטיים ואולי יטבאו דרך גינים לספק את תביעת סר אונג ביחס לזכות ערעור לצד שלישי וכן ביחס לתביעת פיצויים. הועדה בענין זה לא תקבע, כי זה ענין של מוטחיות גדולה, ולא מציע לוועדה להתחיל בהכרעות של רוב ופיעוש בענין כזה. הצעתי למסתייגים היא, שיודיינו בסבלנות עד לבואו של חוק המים הכללי.

סר שלגי:

הערתו של סר חזני היא נכונה. אני מבקש את סליחת סר אונג על כל הטעית אוחו, נכון הדבר שמי שנפגע על ידי החלפת המנהל אינו כולל צד שלישי.

אבל כאן מתעוררת שאלה עקרונית. הועדה החליטה בסעיף 3 שלמנהל אין שיקול דעת מוחלט במתן הרשיון. יש לו אפשרות לתת רשיון או לסרב לתתו רק מתוך שיקוליה יסודיים שנוסחו בחוק. אם נקבל את הצעת סר אונג נצטרך לשנות עקרון זה.

ד. מונא:

אני חושב שיש כמון טעות. הסדרה אינו על זכויות
מים שאפשר לטבוע בהן, אלא יש כמון שאלה הם
מישהו שנפגע באופן ישיר על ידי הקידוח של באר מסוימת, יכול לערער על כך.
לפי דעתי זכות זו לערער לא צריכה להיות, כי יכולה להיות טעות בסיקול
של המנהל.

מר שלגי:

אינני יודע אם בהזדמנות זו של הגשת חוק
סטטרו היה טיקוח על קידוחי מים, יש מקום
לשנות את חוק הנזיקין הכללי.

ד. מונא:

היות ואני טוען כי צריך לקבוע הסדר חוקי
בטוח זה, אינני יכול לפטור על בעיה זו
של סתן ערעור לא שליש הרומה את עצמו נפגע, ואפילו אם יש באופק
חוק מים כללי.

אני עוררתי שאלה נוספות - אם מישהו קודם
באר בלי רשיון ועל ידי כך גורם נזק לשני, צריכה להיות אפשרות להגשת
תביעה אזרחית, וזה איננו בחוק.

ד. חזני:

טענתו של שלגי מבחינת פורמלית נכונה. מצב זה
קיים גם היום והוא נוגע לחוק הנזיקין.
אבל צודק מר מונא, כי בחוק זה אפשר לתקן את הדבר. ואינני מדבר על ערעור
רק במקרה של סיקול הידרולוגי. יכול להיות ערעור טעמים מסוימים. להם
לשולל אפשרות כזאת? ואני מציע שמסדרות זו תנתן עוד לפני סתן הרשיון.

היו"ר א. כהן:

שתי בעיות אלו הן בעיות לטורסטיים ולא לוועדה
של חברי הכנסת. הבעיה הראשונה היא הידרולוגית
והשנייה - טעמית. לפני החברים המעוררים ישבן שתי אפשרות - לברר זאת
באופן יסודי עם המסלה ולא בוועדה ולהגיע להסכם, או להגיש הסתייגויות.
אפשרות שלישית, הרבה יותר טובה היא, לאכות להגשתו של החוק הכללי לעניני
מים.

אחר בבקר יש לנו ישיבה. אני מציע שעד
אז יברר החברי הכנסת חזני וארוב את השאלות הללו עם היועצים המספטיים.

מר כהנא:

אני לא מוכל להשתתף בבירור זה עד סוף. אני
מציע שנעשה זאת בשבוע הבא.

היו"ר א. כהן:

אני בוועל את הישיבה.

הישיבה נועלה בשעה 13.30